

COMENTARI POEMA AUSIÀS MARCH 1r BATXILLERAT A

La gran dolor que llengua no pot dir
dels qui es veu mort é no sap on irà
no sap son Déu si per a sí el voldrà
ó si en infern lo voldrà fer bollir.
Semblant dolor lo meu esperit sent
no sabent que de vos Déu ha ordenat
car vostre mal ó be á mi és dat
del que hauréu jo 'n seré sofrént.

Tu, esperit, qui has fet partiment
amb aquell cos qual he jo tant amat,
vingués a mi qui soc passionat
dubtant estic ferte rahanament.
Lo lloc on és me farà canviar
d' entenimént d'açò que et voldré dir
goig ó trist per tu he jo complir
en tu està quan Déu me voldrà dar.

Pregant á Déu les mans no 'm cal plegar
car fet es tot quant li pot avenir,
si és al cel no es pot lo bé exprimir
si en infern, envà és mon pregar.
Si es axí anul·lam l' esperit
sia tornat mon esser a no-res
é majorment és allà tal per mi es (majorment: sobretot per mi és: per culpa meva)
no sia jo, de tant adolorit.

Lo dany mortal és molt més que temut
é tracta a tots per igual,
o, tu, dolor sigues per mi imparcial
en contra l'oblit vulgues fer-me escut!
Ferim lo cor i tots los senys me pren
fartat en mi car jo no em defens de tu
donam tant mal que me no em planyi ningú,
tant com tu pots lo teu poder estén.

Tu, esperit, si res no ten defén (defén: impedeix)
romp lo costum que dels morts es comú,
torna en lo món é mostram qu' es de tu
la teua mirada no 'm donarà espavèn. (espavèn: por)